Raad van State

200708322/1.
Datum uitspraak: 29 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/20218 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 19 oktober 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 mei 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de vreemdeling) ongewenst verklaard.

Bij besluit van 18 april 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 oktober 2007, verzonden op 1 november 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. F.S.N. Nasrullah-Oemar, ambtenaar van Staat.

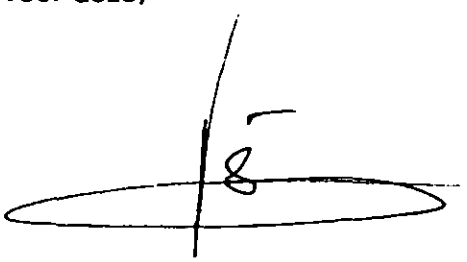
w.g. Roemers
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Nasrullah-Oemar
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 januari 2008

404.
Verzonden: 29 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 07/20218 ONGEWN S6

's-Gravenhage, 19 oktober 2007

inzake:

geboren op
van gestelde Litouwse nationaliteit,

geboren op
van gestelde Russische nationaliteit,

geboren op
van gestelde Litouwse nationaliteit,
verblijvende te
IND dossiernummer: 0407.02.0141,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. S.R. Nohar, advocaat te Lemmer,

tegen:

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.C. aan 't Goor,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Op 18 augustus 2004 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij beschikking van 13 september 2004 heeft verweerder afwijzend op de aanvraag beslist.

Het hiertegen ingestelde beroep is bij uitspraak van 1 april 2005 van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Leeuwarden, ongegrond verklaard. Deze uitspraak is bevestigd door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State bij uitspraak van 7 september 2005.

Op 13 december 2004 heeft de korpschef van de regiopolitie Groningen een voorstel tot

ongewenstverklaring ex artikel 67 Vw 2000 van eiser gedaan.

Bij beschikking van 24 mei 2005 heeft verweerder eiser tot ongewenst vreemdeling verklaard.

Op 6 juni 2005 is het besluit om eiser ongewenst te verklaren in de Staatscourant gepubliceerd.

Op 26 juni 2005 heeft eiser bezwaar ingesteld tegen de beschikking van 24 mei 2005.

Bij beschikking op bezwaar van 18 april 2007, bekend gemaakt op 19 april 2007, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij beroepschrift van 14 mei 2007 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en zijn in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 9 oktober 2007. Eiser en zijn gemachtigde zijn niet ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Standpunten van partijen

Verweerder heeft eiser op grond van artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000, ongewenst verklaard, omdat uit het uittreksel van het Justitieel Documentatieregister van 24 november 2004 is gebleken dat eiser bij onherroepelijk geworden vonnis van 19 mei 2004 door de politierechter te Assen is veroordeeld wegens overtreding van de artikelen:

- 310 en 311, eerste lid, aanhef, sub 4 en 311, eerste lid, aanhef, sub 5 Wetboek van Strafrecht;
- 310 en 311, eerste lid, aanhef, sub 4 en 311, eerste lid, aanhef, sub 5 en 45, eerste lid, Wetboek van Strafrecht.

Eiser is hiervoor veroordeeld tot een gevangenisstraf van 7 weken onvoorwaardelijk.

Gelet hierop wordt aangenomen dat eiser een gevaar vormt voor de openbare orde, terwijl eiser geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Vw 2000. Hiermee is er aanleiding om eiser ongewenst te verklaren.
De ongewenstverklaring van eiser betekent geen schending van het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM. De verklaring van eiser omtrent zijn vermeende relatie met zijn vriendin uit Litouwen is bijzonder vaag. Voorzover er sprake is van een relatie kan na afweging van het algemeen belang enerzijds en het persoonlijk belang van eiser anderzijds, in dit geval aan het algemeen belang in redelijkheid meer gewicht worden toegekend.

Eiser stelt zich op het standpunt dat hij thans zijn leven heeft gebeterd. Eiser heeft een vriendin in Nederland en wil met haar een bestaan hier te lande opbouwen. Dit belang van eiser en zijn vriendin dient zwaarder te wegen dan het belang van de Nederlandse staat bij ongewenstverklaring.

Voorts stelt eiser dat de feiten waarvoor hij is veroordeeld niet zodanig ernstig zijn dat daaraan de conclusie kan worden verbonden dat hij een gevaar vormt voor de openbare orde. Eiser is enkel eenmaal in Nederland veroordeeld voor twee strafbare feiten. Mede gelet op het belang van eiser en zijn vriendin en gelet op de zwaarte van de delicten kan eiser hier te lande niet ongewenst worden verklaard. Bovendien verblijft eiser langdurig in Nederland. Verweerder heeft deze omstandigheden niet meegewogen bij de totstandkoming van de beschikking.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

In deze zaak dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

Op grond van artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 kan de vreemdeling ongewenst worden verklaard, indien hij in Nederland verblijft anders dan op grond van artikel 8, onder a tot en met e dan wel l Vw 2000 en hij een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Paragraaf B1/2.2.4.4 onder c Vc 2000 vermeldt:
"Het betreft hier vreemdelingen die niet rechtmatig op grond van een verblijfsvergunning noch op basis van het gemeenschapsrecht, de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat of het Associatiebesluit 1/80 van de Associatieraad EEG-Turkije hier te lande verblijven. Niet is vereist dat deze vreemdelingen zich feitelijk in Nederland bevinden.

Ten aanzien van de grond tot ongewenstverklaring vallen de volgende categorieën te onderscheiden:

- gevallen waarin wegens misdrijf een veroordeling tot een gevangenisstraf heeft plaatsgevonden of waarin een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd en het (in totaal) onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte van straf of maatregel tenminste een maand bedraagt; het is daarbij niet vereist dat de betreffende uitspraak onherroepelijk is geworden;
- gevallen waarin de vreemdeling bij herhaling is veroordeeld tot een (korte) gevangenisstraf of hem een taakstraf ter zake van een misdrijf is opgelegd, dan wel hij een transactieaanbod ter zake van een misdrijf heeft aanvaard. Door het herhaald plegen van strafbare feiten veroorzaakt deze categorie dusdanige overlast dat ook de niet onherroepelijk opgelegde vrijheidstraf of maatregel in aanmerking wordt genomen;
- gevallen waarin de vreemdeling een gevaar vormt voor de nationale veiligheid. Hiervoor is geen strafrechtelijke veroordeling vereist. Wel dienen er concrete aanwijzingen te zijn dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de nationale veiligheid.

Voor zover deze vreemdelingen een aanvraag indienen of hebben ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning of afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf, wordt die aanvraag afgewezen."

Met betrekking tot de gestelde Litouwse nationaliteit van eiser heeft verweerder ter zitting aangegeven dat verweerder bij het nemen van de bestreden beschikking niet is uitgegaan van de Litouwse nationaliteit, omdat tijdens de asielprocedure niet is komen vast te staan welke nationaliteit eiser heeft. Bij de aanvraag heeft eiser verklaard dat hij de Litouwse nationaliteit bezit, maar in het eerste en nader gehoor heeft hij gesteld uit Tsjetsjenië afkomstig te zijn. Hij heeft echter niet aannemelijk weten te maken dat hij een van beide nationaliteiten bezit en evenmin dat hij EU-onderdaan is. De rechtbank is van oordeel dat verweerder er bij het nemen van de beschikking terecht vanuit is gegaan dat eiser geen EU-onderdaan is.

Bij de toepassing van artikel 67 Vw 2000 worden de persoonlijke belangen van de vreemdeling afgewogen tegen het algemene belang dat uit een oogpunt van openbare orde met de ongewenstverklaring is gediend.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder, gelet op de veroordeling voor strafbare feiten waarnaar verweerder in het bestreden besluit heeft verwezen, na afweging van het persoonlijk belang enerzijds en het algemeen belang anderzijds, in redelijkheid aan het algemeen belang meer gewicht mogen toekennen. De ongewenstverklaring van eiser is naar het oordeel van de rechtbank in overeenstemming met artikel 67, eerste lid, en onder c, Vw 2000 dan wel paragraaf B1/2.2.4.4 onder c Vc 2000.

Ten aanzien van eisers stelling, dat er sprake is van een schending van artikel 8 EVRM, overweegt de rechtbank het volgende.

In artikel 8, eerste lid, EVRM is, voor zover hier van belang, bepaald dat een ieder recht heeft op respect voor zijn familie- en gezinsleven ("family-life"). Ingevolge het tweede lid van dit artikel is geen inmenging van enig openbaar gezag in de uitoefening van dit recht toegestaan, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde, het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat er sprake is van een family-life, nu eisers verklaring over zijn vermeende relatie met zijn vriendin uit Litouwen bijzonder vaag is; immers eiser weet haar adres niet en woont niet met haar samen. Alleen hierom is er reeds geen sprake van een schending van artikel 8 EVRM.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. B.I. Klaassens, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 19 oktober 2007 in tegenwoordigheid van mr. H.R. Eising als griffier.

Afschrift verzonden: 01 NOV 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

BRUINSMA ADVOCATEN

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
29 NOV 2007
ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

Betreft mijn cliënt:
geboren op
van Litouwse nationaliteit
Dossiernr: 0407-02-0141
V-nr:
Procedurenr: 05/22416

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Litouwse nationaliteit, thans verblijvende te aan de te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr T. Bruinsma die in deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellant zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.
Appellant heeft op 14 mei 2007 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 18 april 2007. Bij zijn uitspraak van 19 oktober 2007 heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard **(productie 1)**.

2.
Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 19 oktober 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSPRAAK VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, ZITTINGHOUDENDE TE ASSEN D.D. 19 OKTOBER 2007, VERZONDEN OP 1 NOVEMBER 2007

In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellant ongegrond verklaard.

Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in casu sprake is van een family-life nu de verklaring van appellant over zijn vermeende relatie met zijn vriendin uit Litouwen bijzonder vaag is.

Als grief merkt appellant op dat hij in de procedure heeft aangevoerd dat hij zwaarwegende belangen heeft bij de niet-ongewenstverklaring. Appellant heeft niet enkel aangevoerd dat hij hier te lande een vriendin heeft met wie hij een family-life heeft, maar appellant heeft tevens aangevoerd dat hij hier te lande langdurig verblijft en dat hij zijn leven heeft verbeterd. In de uitspraak gaat de Rechtbank op geen enkele wijze in op deze argumenten van appellant. De Rechtbank gaat derhalve ten onrechte enkel in op het argument van appellant dat hij hier te lande family-life heeft met zijn vriendin.

Gelet op het bovenstaande heeft de Rechtbank in de uitspraak ten onrechte niet alle zwaarwegende belangen van appellant in de uitspraak betrokken. Van de Rechtbank had mogen worden verwacht in te gaan op alle argumenten van appellant. De Rechtbank heeft het voorgaande in de uitspraak miskend.

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 19 oktober 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 29 november 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr T. Bruinsma